

[Овера потписа, фотокопије, превода](#)

[Наследна изјава](#)

[Легализација јавних исправа за употребу у иностранству](#)

[Изводи из матичних књига на вишејезичним обрасцима](#)

[Дипломатско-конзуларна легализација](#)

[Apostille потврда](#)

[Када легализација није потребна](#)

[Када се врши легализација превода](#)

[Контакт и радно време Групе за легализацију и матичне књиге](#)

Овера потписа, фотокопије, превода

У дипломатско-конзуларниом представништвима се може оверити потпис на пуномоћју или изјави. Овера потписа на приватним исправама на српском језику (пуномоћје или изјава) за употребу у Р. Србији врши се уз лично присуство даваоца пуномоћја или изјаве,

а на основу важећег идентификационог документа.

Обим и форма пуномоћја дефинисани су Законом о општем управном поступку. Овера потписа извршиће се на свакој изјави којом се не изазива расна или верска нетрпељивост, не вређа држава, државни органи и њени представници.

У дипломатско-конзуларним представништвима се не може оверити потпис на уговору. Уговори о купопродаји непокретности се могу оверити искључиво у Србији код надлежног јавног бележника. Пуномоћје којим се овлашћује друго лице да закључи уговор о промету непокретности у Р.Србији се може потписати и оверити у дипломатско-конзуларном представништву.

У дипломатско-конзуларним представништвима се може оверити форокопија, као и превод документа. Сачињавање и овера превода је могућа једино уколико дипломатско-конзуларно представништво има стручног службеника који може да изврши ову врсту услуге.

Наследна изјава

Наследна изјава и пуномоћје којим се овлашћује друго лице да да наследну изјаву (позитивну или негативну) се може потписати и оверити у дипломатско-конзуларним представништвима. Негативне наследне изјаве (одрицање од наслеђа) морају бити сачињене у форми потврђене (солемнизоване) исправе. Приликом овере потписа на наследној изјави или пуномоћју у вези са наследним правима неопходно је лично присуство даваоца пуномоћја или изјаве и поседовање важећег идентификационог документа.

Легализација јавних исправа за употребу у иностранству

Јавне исправе издате у Србији легализоваће се само, ако закон државе у којој ће бити употребљене захтева легализацију.

Стране јавне исправе легализоваће се за употребу у Србији уколико је то законом прописано.

Легализација, је законом прописана формална процедура којом се иностраном органу саопштава чињеница да је одређена писмена исправа, јавна исправа државе из које потиче и да је састављена, издата, или оверена, од надлежног органа те државе.

Легализација је формалност, јер се у прописаном поступку не испитује, нити потврђује, истинитост садржаја исправе.

Легализацијом страна јавна исправа стиче исту доказну снагу јавне исправе, као да су је издали органи државе, у којој ће се употребити.

Изводи из матичних књига на вишејезичним обрасцима

Изводи из матичних књига издати на вишејезичним обрасцима, у складу са Бечком

конвенцијом о издавању извода из матичних књига на више језика из 1976.године, могу се употребити у државама потписницама Конвенције без легализације.

Списак држава потписница можете погледати овде: http://www.ciec1.org/SiteCIEC/PAGE_Conventions/1BwAANjhEk5IWFNMdW9id3ZXhAA

Дипломатско-конзуларна легализација

Легализацију страних јавних исправа, за употребу у Србији, врше органи државе која их је издала и дипломатско-конзуларно представништво Србије акредитовано у тој држави.

Легализацију исправа издатих у Србији, за употребу у страниј држави, врше надлежни органи Србије и дипломатско-конзуларно представништво стране државе, акредитовано у Србији.

Дипломатско-конзуларна легализација, или само, конзуларна легализација. (напомена: у обичном говору често се користи и назив: „пуна легализација“) је формалност, којом дипломатско-конзуларни представници државе, на чијој територији треба да се употреби страна јавна исправа, потврђују веродостојност потписа, својство у ком је потписник исправе поступио и истоветност отиска печата или жига, којим је исправа снабдевена.

Надлежни органи, по редоследу оверавања, су: основни судови, Министарство правде, Министарство спољних послова и дипломатско-конзуларно представништво државе у којој ће исправа бити употребљена.

1. Председник основног суда, односно судија кога он одреди, својим потписом и отиском печата суда, на исправи коју су издали, или оверили, органи са седиштем на подручју тог суда, потврђује потпис овлашћеног лица, његово својство у органу и отисак печата органа.
2. Министарство правде потписом овлашћеног лица и отиском печата Министарства правде потврђује потпис председника суда или овлашћеног судије и отисак печата суда.
3. Министарство спољних послова, потписом овлашћеног лица и отиском печата Министарства спољних послова, потврђује потпис овлашћеног лица и отисак печата Министарства правде.

4. Дипломатско-конзуларна легализација јавне исправе издате у Србији окончана је, када дипломатско-конзуларно представништво државе, у којој ће исправа бити употребљена, потврди потпис овлашћеног лица и отисак печата Министарства спољних послова Србије.

Тог тренутка јавна исправа издата у Србији стиче доказну снагу јавне исправе и у држави у којој ће бити употребљена, као да су је издали органи власти те државе. Када страна јавна исправа треба да се употреби у Републици Србији законска процедура спроводи се према законодавству државе из које потиче, а доказну снагу јавне исправе у Србији стиче, овером у дипломатско-конзуларном представништву Србије.

Apostille потврда

Apostille потврду издају органи државе који су издали исправу.

Протеклом времена показало се да, иако је само формалност, компликована процедура легализације, не може да прати развој међународно-правног саобраћаја и потребе савременог света, што је имало за резултат договор између одређеног броја држава да потпишу у Хагу, 05.октобра 1961.године, Конвенцију о укидању потребе легализације страних јавних исправа.

Потврда Apostille је једина формалност, која према одредбама Конвенције, може да се захтева да би јавне исправе, сачињене на територији једне државе потписнице, могле да се употребе на територији свих држава потписница, са доказном снагом коју имају и јавне исправе тих држава.

Потврда Apostille издаје се на захтев сваког имаоца исправе.

Државе потписнице слободно одређују одговарајући орган власти, надлежан за издавање потврде Apostille.

Конвенцијом је одређено на које јавне исправе се примењује, а на које се не може применити. Примењује се на исправе које издају органи или службеници државног правосуђа, јавног тужилаштва, судских писарница и судски извршитељи, на административне исправе, исправе које је издао или оверио јавни бележник, службене наводе о уписима у јавне књиге и на службене овере потписа на приватним исправама. Не примењује се на исправе које су издали дипломатско-конзуларни представници и на исправе које се непосредно односе на неки трговински или царински посао.

Потврда Apostille треба да буде сачињена у складу са прописаним обрасцем, стављена на саму исправу или њен додатак, може да буде састављена на службеном језику власти која је издаје, али наслов: „Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961" мора да гласи на француском језику, да би је органи држава уговорница препознали и прихватили.

У Србији је за издавање потврде Apostille надлежан основни суд, за јавне исправе које су саставили, издали или оверили органи са седиштем на подручју тог суда. Потврду Apostille потписује председник Општинског суда или судија кога он овласти и снабдевена је печатом тог суда.

Државе потписнице Конвенције можете наћи овде:

<https://www.hcch.net/en/instruments/conventions/status-table/?cid=41>

Када легализација није потребна

Легализација јавних исправа није потребна, као ни потврда Apostille:

а) када између Србије и државе, у којој ће се употребити јавна исправа, постоји потврђен међународни уговор о ослобађању одређених јавних исправа од било какве легализације. Списак држава са којима Србија има потврђене билатералне уговоре о међусобном ослобађању јавних исправа од легализације можете видети [овде](#) ;

б) када исправе издате у Србији, по основу фактичке узајамности, не подлежу легализацији за употребу у некој држави, као и исправе те државе за употребу у Србији;

в) када орган државе пред којим ће се употребити јавна исправа издата у Србији не захтева легализацију;

г) када легализација није могућа због природе, карактера или типа јавне исправе, (путне исправе, личне карте и сл.), као и када се јавне исправе односе на комерцијалне, спољнотрговинске или царинске послове, односно, прате робу, при извозу и увозу, а издају их, или оверавају, надлежна привредна комора, или царински органи (царинске декларације, фактуре, уверења о царинском надзору, пореклу робе, директној пошиљци, крајњем кориснику и слично).

Када се врши легализација превода

Да би јавна исправа једне државе могла бити употребљена у другој држави, у којој се користи језик, различит од језика на ком је исправа издата, потребно је да буде преведена на језик државе у којој ће бити употребљена. Превод може бити сачињен у држави из које потиче исправа, или у држави у којој ће бити употребљена. Превод исправе је пратећа исправа и важи само уз изворну исправу.

Уколико је превод сачињен у држави из које потиче исправа, треба да буде легализован на исти начин као и изворна исправа.

На изворној исправу, оверава се потпис овлашћеног лица и отисак печата, или жиг органа, који је издао исправу, а на преводу, потпис овлашћеног преводиоца и отисак печата, уколико га користи.

Легализацијом превода саопштава се иностраним органима да је преводилац једне

државе, законом те државе, званично овлашћен за сачињавање превода на одређени језик (регистровани судски тумач, овлашћена агенција, преводилачки биро и слично).

Контакт и радно време Групе за легализацију и матичне књиге

Рад са странкама: сваки радни дан од 09-13 часова (Кнеза Милоша 24, Београд)

Контакт телефон: 011 306 8407

E-mail: info@mfa.rs